

WEEK 38

Weekoverweging

De stille omgang

***

Mensen willen

met God omgaan
als mens

met Jezus omgaan
als vriend.

met Maria omgaan
als lief

Mensen willen

met God omgaan
zoals mensen

met elkaar omgaan
en met zichzelf

met de natuur omgaan
met plant en dier

Mensen willen

zinnelijk en
beminnelijk zijn

gelijken en
gelijkwaardig zijn

met alles één zijn
in liefde

God

Lieve Jij,
onder mijn handen
schrijf jij je naam,
mijn ogen zien
door jouw licht,
ik leef door jouw
hartslag in mij.
Ik hou van je
als van mezelf
ziel van mijn ziel.

Als de morgenster
stralend aanlicht
in mijn geest, rijks ik op
om in jou te ontwaken,
het heldere licht
binnen te gaan
waarin jij woont.
Zon aan een hemel van
eeuwigheid waarnaar ik
mijn hart open als een bloem.

Dat ik als pasgeborene
je nieuwe leven
je schoonheid in mag gaan,
met een gewassen lichaam
en een pure geest
om jou te geuren.
Wil je mij heiligen
heel en al, zuiveren
zo diep dat je in mij
helemaal God kunt zijn?

Wil je mij helpen
dat mij-eigene te vinden
waarin ik met jou
kan omgaan en praten
zoals ik ben,
zoals jij bent in mij?
Zoals ik wil zijn
met jou,
zo wil jij zijn
met mij

Dit is de wijze
waarop jij wilt
omgaan met mij.
Het enig echte wat
tussen jou en mij
oorspronkelijk is.
Ieder ander mag het
anders doen dan ik:
verstandelijk afstandelijk,
kinderlijk of plechtig.

Ik wil met jou praten
zonder aangeleerde woorden
uit een vreemde taal
of het hooggestemde
spreken van de kerken.
Zonder kleinmoedigheid
of onderdanig zwijgen
wil ik mijn gedachten
laten stromen uit de
warme bron van mijn hart.

Mijn lief, als ik
mag wonen in jouw hart,
dat er dan ook mag zijn
relatie-gelijkwaardigheid
tussen jou en mij
als tussen geliefden -
elkaar gelijkwaardig
in geven en ontvangen,
jij evenzeer verloren
aan mij als ik aan jou.

Wie ik echt ben,
wat ik echt kan, is:
wat ik kan zijn
voor wie ik liefheb,
met wat ik bemin -
zonder veel woorden
met ziel en lichaam
mij toevertrouwend
aan de vreugde en de pijn
van de liefde.

Zomaar zwijgend met jou
door het leven gaan,
soms plagend
dan weer klagend
meestal genietend
van mezelf en van jou.
Ik doe jou,
ik leef jou
meer dan ik je benoem.
En soms ben ik je lied.

Maar er zijn dagen
dat ik een smekeling ben,
klein vervreemd niet-wezen,
een verloren schaduw
die zich wil bergen
in jouw licht.

Wil dan een eeuwige Vader
voor mij zijn, een Moeder
vol omarmen die mij
van mijzelf bevrijdt.

Ik ben het kwetsbaar
rusteloos zoekende
naar jou achter geboden,
zwerfer in niemandsland
waar jij eens begon.
Wil jij mij vasthouden
als ik door dodelijke grenzen
heen wil breken, een dier
wil redden op de A3
of jou naspring in het diep?

Ook dan wil ik 'jij'
tegen je blijven zeggen,
als je groot en sterk
over mij heenstaat als
ik neerlig in mijn angst.
Jij, mijn God en mijn al,
die ik eindeloos liefheb
om wie je bent. Want
wat ik ben is toch
gelijkenis van jou?

Lief van mij,
ik wil tegen jou aanzijn,
alles met jou zijn,
alles met jou doen:
handen in elkaar geslagen
in de kracht van de arbeid,
plezier spelenderwijs
in de eenvoud van de stilte -
gemeenschap met jou vierend
dag na dag.

Zacht en zinnelijk
wil ik jou uit onzichtbaar
ver verleden vinden,
je jongheid zien als ik
verliefd naar bloemen kijk
om hun geur en kleur
of een reuzeboom omarm.
Ik wil je, eeuwig schone,
strelen als je naast me
naakt ligt in de zon.

Soms ben ik dan
jouw zingende vogel
of jouw hond die blaffend
opspringt tegen de poort
als hij je thuis ziet komen.
Dan weer de stille ziel
die mensenlijden draagt
of het vurig rode paard
waarop jij ten strijde trekt
tegen einde van begin.

Jij mijn liefde zelf,
wil je mij alsjeblieft
leren hoe het is
jouw vriend te zijn,
je minnares, beminde?
Morgenvroeg wil ik weer
met jou aan tafel gaan,
je proeven ruiken
en gearmd met je
het tuinpad opgaan.

Maar wil je eerst
niet gaan slapen en
in de armen zijn van wie
in jouw armen is,
dromend van de eeuwigheid
die ons omgeeft?
Jij bent in mij,
kleine waterdruppel,
evenveel God als in
alle oceanen samen.

Onder jouw lieve ogen
kniel ik biddend neer.
Je geurt eeuwigheid
over mijn lijf van tijd -
onder mijn hoofd je linker,
je rechter om mij heen
om weg te sluimeren,
mijn lief, in mij.
O hoe heb ik jou lief!
Goedenacht...